

RIA-systemen in andere landen

Deze nota geeft een overzicht en analyse van de RIA-systemen in enkele andere landen. De Kenniscel Wetsmatiging heeft die informatie verzameld als achtergrond bij haar consultatienota over RIA (beschikbaar op <http://www.wetsmatiging.be/initiatieven/initiatief3.html>).

De landen die hierna worden besproken zijn:

- Canada (p. 2)
- Verenigd Koninkrijk (p. 4)
- Verenigde Staten (p. 6)
- Australië (p. 8)
- Europese Unie (p. 10)
- Nederland (p. 13)

Die landen/regio's vormen de voor Vlaanderen meest interessante vergelijkingspunten. De systemen die in andere landen bestaan of in ontwikkeling zijn, zijn voor een groot deel gebaseerd op de systemen in de besproken landen.

Voor vragen of opmerkingen bij deze analyse kunt u contact opnemen met de Kenniscel Wetsmatiging op peter.vanhumbecck@coo.vlaanderen.be of 02/553 17 15.

land	Canada
Historiek	Gestart in 1978 Herzien in 1986 (RIA), 1992, 1995, 1999
Benaming	RIA - Regulatory Impact Analysis
Soorten	Er is officieel maar één soort RIA. Wel wordt RIA gezien als een evolutief document. Het moet in ontwerpvorm worden gepubliceerd samen met de ontwerpregelgeving, en eventueel na aanpassing in finale versie samen met de finale regelgeving. Er zijn dus verschillende versies van een RIA mogelijk.
Toepassingsgebied: welke regelgeving?	RIA was oorspronkelijk verplicht voor alle vormen van regelgeving. Sinds 1992 is RIA enkel verplicht voor 'secondary legislation' ¹ . Voor primary law ² zijn er wel vergelijkbare vragen en criteria waaraan de regelgeving moet voldoen, maar dit is niet langer vastgelegd als formele rapportageverplichting.
Toepassingsgebied: verdere afbakening	Binnen de 'secondary legislation' is er een zeer ruim toepassingsgebied. Er zijn geen criteria die verder bepalen waarvoor RIA al dan niet moet worden opgemaakt. Wel geldt de proportionaliteitsregel: voor regelgeving met grotere effecten is ook een meer gedetailleerde analyse vereist.
Uitvoerende instantie	De departementen zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van een RIA en voor de organisatie van de consultatie. Ze hebben daartoe afdelingen opgericht die verantwoordelijk zijn voor de opmaak van de regelgeving en de uitvoering van RIA's. Kwantitatieve analyses gebeuren ofwel door de departementen zelf, of worden uitbesteed aan studie bureaus.
Begeleidende instantie	RAOICS – Regulatory Affairs and Orders in Council Secretariat – deel van de Privy Council Office - werd opgericht in 1998 en heeft wat RIA betreft de taken van het Treasury Board Secretariat overgenomen. RAOICS geeft advies en ondersteuning, en ontwikkelt handleidingen.
Controle instantie ex ante	Informele fase: RAOICS controleert elke RIA. Zij overlegt daartoe met de departementen en kan vragen dat een RIA wordt aangepast of opnieuw wordt gedaan. Formele fase: RAOICS geeft een geschreven en vertrouwelijk advies aan het Cabinet Special Committee of Council (SCC). Ook van belang is departement van justitie dat juridisch en wetgevingstechnisch advies geeft, en de globale wetgevingskwaliteit bewaakt.
Controle instantie ex post	Er gebeurt geen ex post controle van de uitgevoerde RIA's
Procedure	De RIA procedure is structureel verankerd in het wetgevingsproces door opname ervan in de Regulatory Policy (1992) en in de Regulatory Process Management Standards (1995). De procedure is als volgt. RIA wordt opgemaakt door de verantwoordelijke departementen, samen met de opmaak van de voorgestelde regelgeving zelf De RIA wordt nagekeken door RAOICS. Zij maken daarvan een kort verslag voor SCC De RIA en het advies van RAOICS zijn beide <u>verplicht</u> vooraleer de ontwerpregelgeving kan worden geagendeerd op het SCC. Dit wordt nagekeken door het departement van justitie. Na de eerste goedkeuring door SCC worden de ontwerp regelgeving en de RIA gepubliceerd voor kennisgeving en consultatie in de Canada Gazette - deel 1. De minimum termijn voor die inspraak bedraagt 30 dagen. Na die inspraakronde moet de regelgeving en RIA waar nodig worden aangepast, rekening houdend met de ontvangen reacties. RAOICS controleert dit vooraleer de (aangepaste) regelgeving en aangepaste (RIA) opnieuw aan het SCC wordt voorgelegd. Indien nodig wordt een tweede inspraakronde georganiseerd. Wanneer het SCC de ontwerpregelgeving een tweede keer goedkeurt, wordt die samen met de (aangepaste) RIA gepubliceerd in de Canada Gazette - deel 2 en treedt die na enkele dagen (meestal 23) in werking.
Transparantie	RIA maakt integraal deel uit van het regelgevingsdossier en is openbaar. Over ontwerpversies worden verplicht consultaties georganiseerd, samen met de consultatie van de ontwerp regelgeving.
Inhoud	De RIA bevat volgende vaste onderdelen: - een korte, duidelijke omschrijving van de voorgenomen regelgeving

¹ (uitvoeringsbesluiten)

² (wetten –decreten)

	<ul style="list-style-type: none"> - een beschrijving van het probleem waarvoor de regelgeving wordt opgesteld - een verantwoording voor de noodzaak van overheidstussenkomst - een bespreking van mogelijke alternatieven - een analyse en kwantificering van de effecten (kosten en baten) - een vermelding van de partijen die werden geconsulteerd en van de resultaten van die consultatie - een beschrijving van de procedures en middelen die worden ingezet voor de uitvoering en handhaving
Analytische methode	<p>Met de RIA moet worden aangetoond dat de baten van de gekozen regelgeving de kosten overtreffen en de gekozen regelgeving de netto maatschappelijke baten maximaliseert. Welvaartsmaximalisatie is dus expliciet opgenomen als beleids criterium.</p> <p>Als analysemethode is een formele kosten-batenanalyse (KBA) echter niet vereist. De RIA handleiding voorziet in flexibiliteit en stelt dat de middelen die worden besteed aan de analyse proportioneel moeten zijn (opwegen tegen het belang van de voorgenoemde regelgeving).</p>
Richtlijnen-handboeken-opleidingen	Ria Writers Guide, A Guide to regulatory Alternatives, Benefit-Cost analysis, Consultation Guidelines, ...
OESO aanbevelingen	<p>Het RIA-systeem in Canada kreeg globaal een zeer positieve beoordeling van de OESO. Concrete aanbevelingen waren:</p> <ul style="list-style-type: none"> - versterking van de departementale afdelingen, opleiding van RIA-auteurs, beter beschikbaar stellen van expertise, regelmatige aanvulling en actualisering van de handleidingen, ... - duidelijkere richtlijnen over de diepgang van de analyses bij belangrijke regelgeving (invoering van een drempel voor "zware RIA's", d.w.z. RIA met kwalitatieve informatie) - uitbreiding van het toepassingsgebied van RIA naar andere regelgevende instrumenten (bv. reguleringsinstanties) - uitbouw ex post evaluatie van uitgevoerde RIA's, gekoppeld aan rapportageverplichting door de departementen. - vermijden van de vermenging van ondersteunende en controlerende taken van RAOICS

land	Verenigd Koninkrijk
Historiek	Gestart in 1985; Herzien in 1996, 1998
Benaming	Regulatory Impact Assessment (RIA)
Soorten	Initial RIA, Partial RIA, Final RIA
Toepassingsgebied: welke regelgeving?	RIA is verplicht voor alle nieuwe regelgeving (primary en secondary) die een niet verwaarloosbaar effect heeft op het bedrijfsleven, liefdadigheidsinstellingen ('charities) en NGO's. RIA's worden ook veelvuldig opgesteld voor ontwerp EU regelgeving, en voor wetsvoorstellen in het parlement (private members' bills) in het kader van de advisering door de regering. Ook ter voorbereiding en ondersteuning van internationale onderhandelingen worden RIA's opgemaakt. RIA wordt niet uitgevoerd voor regelgeving die enkel een impact heeft op de overheid zelf. Ook niet op 'sofs law' zoals codes van goede praktijk, of op regelgeving door onafhankelijke regulatoren.
Toepassingsgebied: verdere afbakening	Er gebeurt geen verdere selectie of detaillering van wat 'niet verwaarloosbare effecten' zijn. Uit de praktijk blijkt dat dat zeer ruim wordt geïnterpreteerd en dat bij twijfel een RIA vereist is. De departementen kunnen ook altijd worden gevraagd om hun beslissing om geen RIA op te maken te verdedigen. Er is evenwel betrokkenheid van de RIU vereist wanneer de RIA significant is. Dat is het geval wanneer: De 'partial RIA' hoge kosten suggereert (meest dan £20 miljoen in een jaar); het onderwerp grote mediabelangstelling heeft of politiek gevoelig is; of de voorgenoemde regelgeving een disproportionele on zou hebben op een specifieke groep, bv. KMO's, bepaalde verenigingen of bedrijfstakken.
Uitvoerende instantie	Departementen
Begeleidende instantie	Begeleiding gebeurt door de Centrale Regulatory Impact unit (RIU) in het Cabinet Office (Diensten van de 1 ^e minister) en door de satellieten van de Centrale Regulatory Impact Unit in elk beleidsdomein. Daarnaast is er ondersteuning door de Small Business Service (SBS) - opgericht in 2000- voor effecten op KMO's en het Office of Fair Trading (OFT) voor concurrentie-effecten.
Controle instantie ex ante	RIU evalueert RIA's, maakt handleidingen op. Ze bestaat uit 61 voltijdse medewerkers, en worden voor het grootste deel tijdelijk (gewoonlijk voor 2 jaar) gedetacheerd door de departementen of de private sector. 16 daarvan houden zich bezig met RIA. CRIU heeft echter geen formele bevoegdheid om slechte RIA's tegen te houden of te sanctioneren. De departementale RIU's (bestaande uit 1 tot 4 personen per departement) zijn belast met de dagelijkse coördinatie en ondersteuning van het reguleringsmanagement in de departementen. Hun betrokkenheid bij RIA varieert per departement, afhankelijk van de reeds aanwezige expertise bij de regelgevers. De kwaliteitscontrole ligt in de eerste plaats bij de departementen zelf. Zij moeten jaarlijks rapporteren aan het 'panel for regulatory accountability' over hun regelgevingsbeleid en de prestaties.
Controle instantie ex post	Het National Audit Office voert regelmatig een (grootschalig) onderzoek uit naar het gebruik en de kwaliteit van RIA's. Het department of Treasury voert soms ex post controles uit op onderdelen van de RIA (effecten op het overheidsbudget).
Procedure	Alle ontwerpregelgeving moet vergezeld zijn van een initiële RIA wanneer het door het departement aan de bevoegde Minister wordt overgemaakt. Die is gebaseerd op bestaande kennis en informatie en op informele interdepartementale en externe consultaties. Voor alle ontwerpregelgeving moet vervolgens een partiële RIA worden opgemaakt. Die is gebaseerd op aanvullend onderzoek en een formele interdepartementale consultatie en dient als basis voor een formele publieke consultatie over de RIA en de voorgenoemde regelgeving (standaard 12 weken consultatie). Alle ontwerpregelgeving moet vergezeld zijn van een 'final RIA' voordat het op de agenda van de regering kan worden geagendeerd. Die RIA maakt deel uit van het dossier en gaat ook mee naar het parlement. RIU heeft geen formele bevoegdheid om slechte RIA's of slechte regelgeving tegen te houden. De Minister for the Cabinet Office zal in dat geval wel medelen aan zijn collega's dat hij de uitgevoerde RIA niet aanvaardt. Wat dan moet gebeuren vormt voorwerp van een politieke beslissing. In de meeste gevallen worden problemen echter voordien opgevangen of vermeden, door de betrokkenheid van de DRIU of de CRIU. De RIA kan worden gecombineerd met andere vormen van impact assessment die soms verplicht zijn, zoals de 'Inland Revenue Assessment' of de 'Environmental Impact Assessment', maar die kunnen de verplichte RIA niet vervangen. Sinds 2000 is er de verplichting dat de finale RIA een door de bevoegde minister

	<p>ondertekende verklaring ('declaration') bevat: "I have read the Regulatory Impact Assessment and I am satisfied that the benefits justify the costs". In geval van significante RIA's waarbij de centrale RIU moet worden betrokken, moet er bovendien overeenstemming zijn tussen de RIU en het departement over de RIA-paragraaf (Regulatory Impact Assessment Statement) die (naast de RIA zelf) opgenomen wordt in de nota aan de regering; In geval van belangrijke effecten op KMO's, is er ook de goedkeuring van de RIA-paragraaf nodig van de SBS. In die paragraaf wordt volgende formulering gebruikt: "As this proposal may involve significant costs, the Cabinet Office's Regulatory Impact Unit has been consulted. The Unit was content that the risks, costs and benefits of this proposal had been properly assessed and that the proposal appears consistent with the principles of good regulation – transparency, accountability, targeting, consistency and proportionality." In geval van 'primary legislation' moet een samenvatting van de RIA ook worden opgenomen in de memorie van toelichting (Explanatory Memorandum to the Bill).</p>
Transparantie	<p>De RIA's worden niet formeel gepubliceerd, maar moeten op de departementale websites geplaatst worden, samen met een link naar de tekst van de betrokken ontwerpregelgeving op de RIU website. Een kopie van de finale RIA wordt opgenomen in de biblithiek van het Parlement. De finale RIA vergezelt steeds de betrokken regelgeving wanneer die wordt voorgelegd aan het parlement. De memorie van toelichting bij 'primary legislation' moet bovendien steeds de volgende formulering bevatten: "A full RIA of the costs and benefits that this Bill would have is available to the public from ...". Enkel in geval van budgettaire of fiscale regelgeving kan worden afgeweken van de verplichting om de RIA voorafgaand aan de goedkeuring van de regelgeving te publiceren, als er gevaar is voor ontwijkgedrag. Dit ontslaat het betrokken departement echter niet om een RIA op te stellen en die beschikbaar te stellen van de minister en de regering voorafgaand aan de finale goedkeuring. De redenen voor de niet-openbaarmaking moeten worden opgenomen in de RIA.</p>
Inhoud	<p>Voor een RIA (Initial, Partial, Final) wordt steeds hetzelfde format gebruikt, bestaande uit volgende onderdelen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Titel van het voorstel/voorgenomen regelgeving - Doel en beoogd effect van de regel (doelstelling, achtergrond, risico analyse) - Opties - Kosten en Baten (betrokken bedrijfssectoren, hypothesen, baten, kosten, rechtvaardigheid en billijkheid, KMO bedrijfsimpacttest, concurrentietest) - Handhaving en sanctionering - Consultatie (binnen de overheid, publieke consultatie) - Monitoring en evaluatie - Samenvatting en aanbeveling - Ministeriële verklaring en contactinformatie
Analytische methode	<p>RIA 's moeten voor zover mogelijk, zoveel mogelijk worden gekwantificeerd en vertaald in monetaire termen. Zowel kosten als baten moeten worden beschreven. Maar er is geen vaste RIA-methodologie. De klemtoon ligt op flexibiliteit in de methode en in de middelen die worden gespendeerd aan de uitvoering van een RIA. Uitgangspunt daarbij is dat de RIA proportioneel moet zijn met de waarschijnlijke impact van de regelgeving. In geval van een beperkte impact kan de RIA kort zijn. In geval van significante effecten, worden meer cijfers en diepgang vereist.</p>
Richtlijnen-handboeken-opleidingen	<p>Er zijn een hele reeks handboeken: over de RIA-procedure, over de inhoudelijke vereisten, over consultatie en over alternatieven voor traditionele regelgeving, over handhaving, enz. Er is recent ook een KBA-handboek uitgewerkt. Voor RIA bestaat ook een elektronische 'template'. Regelmatig worden seminaries, opleidingen, workshops, enz. georganiseerd. RIA-opleiding is tevens onderdeel van de opleiding van nieuwe personeelsleden.</p>
OESO aanbevelingen	<p>In zijn doorlichting was de OESO zeer lovend over het RIA-systeem in het VK. Belangrijke opmerkingen waren:</p> <ul style="list-style-type: none"> - De methodologische vrijheid: die leidt tot een soms sterk verschillende kwaliteit en detail van de RIA's. Een zekere harmonisering dringt zich op. - Uitbreiding toepassingsgebied van de RIA: RIA ook van toepassing maken op regelgeving die enkel een impact heeft op de overheid zelf, en op regelgeving door onafhankelijke regulatoren. - Oprichting van een ex ante controle instantie met vetobevoegdheid. - Meer aandacht voor richtlijnen en training over kwantificering van effecten en versterking van de specialisatie binnen RIU (bv. inzake KBA)

land	Verenigde Staten
Historiek	Gestart in 1971 Herzien in 1974, 1978, 1980, 1981, 1993, 2002
Benaming	Regulatory impact analysis – economic analysis
Soorten	1. RIA - Regulatory impact analysis 2. Regulatory flexibility analysis
Toepassingsgebied: welke regelgeving?	RIA is sinds 1981 vereist voor alle belangrijke regelgeving, maar geldt niet voor 'primary legislation'. Regulatory flexibility analysis omvat de verplichting voor alle departementen om de verwachte effecten van voorgenomen regelgeving op kleine entiteiten (o.a. KMO's) analyseren, tenzij ze aangeven en certificeren dat de regels geen significante impact zullen hebben op een substantieel aantal kleine entiteiten.
Toepassingsgebied: verdere afbakening	De formele RIA vereiste geldt voor alle belangrijke regelgeving. Dat is regelgeving die jaarlijkse kosten veroorzaakt groter dan 100 miljoen \$, of een belangrijke stijging van de kosten voor een specifieke sector of regio te lijken hebben, of significante negatieve effecten hebben op de concurrentie, de werkgelegenheid, de investeringen, de productiviteit of de innovatie. Voor 'economisch significante' regelgeving is volledige kosten-batenanalyse (KBA) vereist. Sinds 1995 is KEA (kosteneffectiviteitsanalyse, geen KBA) van alternatieven vereist voor regelgeving die zou leiden tot uitgaven groter dan 100 miljoen \$ door de overheid (federaal of staten) of door de private sector in gelijk welk jaar. Hierdoor valt minder dan 1% van de regelgeving onder de verplichting om een volledige, uitvoerige RIA op te maken.
Uitvoerende instantie	Departementen
Begeleidende instantie	OMB– White House Office of Management and Budget
Controle instantie ex ante	OMB is onderdeel van de witte huis-diensten van de president en heeft een sterke centrale rol inzake coördinatie en bewaking en rapportering over het wetgevingsbeleid. OIRA – Office of Information and Regulatory Affairs – is het deel van OMB dat daarvoor specifiek instaat. Het telt ongeveer 22 personeelsleden (vroeger 40). De andere dienst binnen OMB houdt zich bezig met het budgetair beleid (ongeveer 200 personeelsleden), maar er wordt samengewerkt voor de evaluatie van regelgeving. De 'Small Business Administration' heeft een toenemende rol in het controleren van evaluaties van de impact op KMO's.
Controle instantie ex post	Is er niet, al is er wel een grote en actieve inbreng vanuit de wetenschappelijke wereld. Academici spelen in de praktijk een belangrijke rol bij doorlichtingen van RIA's en bij het formuleren van suggesties voor verbetering van de handleidingen en gebruik ervan. OMB is daarnaast sinds 1998 verplicht om elk jaar aan het parlement een schatting over te maken van de jaarlijkse kosten en baten van alle federale regelgeving, met aanbevelingen voor verbeteringen.
Procedure	De procedure wordt beschreven in EO 12866 'Regulatory planning and review', een soort omzendbrief van de president met instructies aan de departementen, zonder dat daaraan wettelijke rechten kunnen worden ontleend, die door elke nieuwe president wordt herbevestigd of vernieuwd. EO 12866 bevat kenmerken en principes van goede regelgeving, beslissingsprocedures, RIA-vereisten, richtlijnen qua organisatie en taakverdeling, enz. De RIA vereisten zijn niet als zodanig opgenomen in de administrative procedures act (1946), al is er wel andere wetgeving dat in één of andere vorm naar RIA of RIA-aspecten verwijst, waaronder de Paper work reduction act (1980, 1995), de Regulatory flexibility act (1980), de Small Business Regulatory Enforcement Fairness act (1996) en de Unfunded Mandates Reform Act (1995). OMB heeft een centrale plaats in het regelgevingsproces. Het komt drie keer tussen in de procedure. Een eerste keer bij de planning van de regelgevingsagenda en de voorbereiding van het annual Regulatory plan. In die agenda wordt de voorgenomen regelgeving opgesomd, en wordt aangegeven voor welke regelgeving een RIA zal worden opgemaakt. OMB controleert die selectie. Een tweede keer komt OMB tussen in de ontwerpfase, wanneer de voorgenomen regelgeving en de RIA voor kennisgeving en consultatie wordt gepubliceerd in het federaal register. OMB controleert vooraf de kwaliteit van die RIA. OMB heeft in die

	<p>controletaak de bevoegdheid om regelgeving tegen te houden. Dat gebeurt vrij weinig (rond 1%). OMB komt een derde tussen bij de publicatie en inwerkingtreding van de regelgeving. De concrete taak van OMB in al die fasen is het nazicht van de regelgeving en de RIA in het licht van het beleid, de principes en prioriteiten van het wetgevingsbeleid van de president. Andere taken zijn de coördinatie tussen departementen en de begeleiding van departementen. OMB is wel selectiever geworden in zijn controletaak. Er is meer klemtoon komen te liggen op begeleiding, en betrokkenheid in een veel vroeger stadium. OMB is tot slot verplicht om elk jaar aan het parlement een schatting over te maken van de jaarlijkse kosten en baten van alle federale regelgeving, met aanbevelingen voor verbeteringen.</p>
Transparantie	<p>Alle RIA's zijn openbaar en worden samen met de voorgenomen ontwerpregelgeving zelf gepubliceerd voor consultatie. De consultatieperiode bedraagt 60 dagen. RIA maken dus deel uit van het dossier en van die consultatieprocedure.</p>
Inhoud	<p>De voorgeschreven inhoud van de RIA's is beperkt tot drie aspecten:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Verduidelijking van de noodzaak - Onderzoek van alternatieven - Kosten-Batenanalyse en verdelingseffecten <p>Dit is beperkt, maar de inhoudelijke vereisten zijn des te gedetailleerder (zie hierna).</p>
Analytische methode	<p>De Verenigde Staten hebben de meest uitgebreide en gedetailleerde analytische vereisten voor RIA. In de EO 12866 is de vereiste opgenomen dat de regelgeving een zekere mate van zekerheid bezit dat de baten de kosten overtreffen. Die kosten-baten test met het bijbehorende doel van maximalisering van de maatschappelijke welvaart staan centraal, hoewel ook wordt vermeld dat "sommige kosten en baten moeilijk te kwantificeren zijn, en dat de netto baten moeten rekening houden met potentiële economische, sociale, milieu, gezondheids, veiligheids en andere voordelen, verdelingseffecten en rechtvaardigheid". Qua methodologie is een kosten-batenanalyse meestal vereist, alsook een grote mate van kwantificering en monetarisering, al laten de richtlijnen een zekere vrijheid.</p>
Richtlijnen-handboeken-opleidingen	<p>De RIA-richtlijnen en handboeken zijn uitgebreid en gedetailleerd, zowel op centraal niveau (OMB) als in de departementen, die vaak over eigen gespecialiseerde richtlijnen en handboeken beschikken. Die handleidingen gelden ook voor ex post evaluaties. Opleidingen worden niet georganiseerd door OMB.</p>
OESO aanbevelingen	<p>Het RIA-systeem in Verenigde Staten kreeg van de OESO goede punten. Het heeft bijgedragen tot de kwaliteit van de regelgeving en tot culturele veranderingen. Maar enkele problemen blijven bestaan:</p> <p>Volgens de OESO moet men opletten met de nadruk die wordt gelegd op de effecten voor KMO's. Hoewel die nadruk begrijpelijk en terecht is, dreigt het gevaar dat KMO's niet louter 'rechtvaardig' worden behandeld maar een voorkeursbehandeling krijgen die de concurrentie vertekent en leidt tot een complexere regelgeving met uitzonderingen, kruissubsidies en speciale regels allerhande. Dat kan niet de bedoeling zijn.</p> <p>Verder stelt de OESO dat de VS moeten opletten voor conflicten tussen verschillende vereisten (KBA, KEA, KMO-effecten, administratieve lasten, ...). De bestaande procedures en vereisten zijn doorheen de tijd gegroeid en niet goed op mekaar afgestemd.</p> <p>RIA heeft niet kunnen beletten dat er nog steeds regelgeving van lage kwaliteit ontstaat. Volgens de OESO is er nood aan meer handleidingen, en aan vorming en opleiding. Er zouden meer waarborgen moeten zijn voor regelgeving die onder de (hoge) RIA-drempel valt. De OESO suggereert ook een uitbreiding van het toepassingsgebied naar wetgeving (primary legislation) en naar regelgeving uitgevaardigd door onafhankelijke regulatoren</p>

land	Australië
Historiek	Gestart in 1995 Herzien in 1998
Benaming	RIS regulatory Impact Statement
Soorten	Regulatory Impact Statement - RIS Trade impact assessment - TIA
Toepassingsgebied: welke regelgeving?	RIS is verplicht voor alle voorgenomen regelgeving die een directe impact heeft op het bedrijfsleven, of de concurrentie beperkt. Het gaat zowel om primary en secondary legislation, als om internationale verdragen en quasi-regulering (convenanten, codes van goede praktijk, ...).
Toepassingsgebied: verdere afbakening	Impact op bedrijfsleven wordt ruim geïnterpreteerd: onder bedrijfsleven vallen alle private organisaties met winstdoel, alle commerciële activiteiten van non-profitorganisaties, en alle overheidsbedrijven. Die Impact hoeft niet significant te zijn: het gaat zowel om kosten als baten, het gaat niet alleen over zaken die onmiddellijk kwantificeerbaar of monetariseerbaar zijn, maar ook om bv. beperkingen van de concurrentie, milieu-impact, enz. Niettemin is er een lijst van regelgeving die toch buiten het toepassingsgebied valt: regelgeving met naar verwachting geen direct of geen substantieel indirect effect op het bedrijfsleven en geen beperking van de concurrentie; regelgeving van beperkte of 'machinery' aard en dus geen substantiële wijziging van bestaande regels; regelgeving die louter overname is van een internationale overeenkomst of verplichting; regelgeving die noodzakelijk is voor de nationale veiligheid. RIS is evenmin nodig voor regelgeving die een specifieke 'election commitment' uitvoert en er daardoor geen ruimte is om alternatieven voor de realisatie van die verbintenis te onderzoeken. Bij twijfel moet de ORR worden geraadpleegd. Die heeft de eindbeslissing of er al dan niet een RIS moet worden opgemaakt. Daarnaast bestaat de mogelijkheid om in uitzonderlijke noodgevallen (volksgezondheid, veiligheid) regelgeving op te maken zonder RIS. In dat geval moet er nadien alsnog een ris worden opgesteld.
Uitvoerende instantie	Departementen (in samenwerking met ORR)
Begeleidende instantie	Office of Regulation Review (ORR)
Controle instantie ex ante	De RIS moet gecertificeerd worden door ORR.
Controle instantie ex post	ORR maakt jaarrapport over de RIS toepassing en de naleving van de RIS richtlijnen.
Procedure	De verplichte RIS is vastgelegd als administratieve beslissing (vgl. omzendbrief) en is onderdeel van 'a guide to regulation'. Het voornemen om te reguleren moet worden meegedeeld aan ORR (behalve wanneer het gaat om quasi regulering of kleine wijzingen). ORR beslist vervolgens of een RIS moet worden gemaakt of niet. Dat gebeurt in een vroeg stadium, voordat de politieke beslissing is genomen om regelgeving te gebruiken of om een internationale overeenkomst te ondertekenen. De RIS moet, zowel voor primary als voor secondary legislation beschikbaar zijn op moment dat de ontwerp regelgeving voor informatie en consultatie wordt overgemaakt aan de andere departementen. Een consultatiefase is dus verplicht (intern en extern). ORR adviseert en commentarieert de uitgevoerde RIS. Tijdens die procedure zijn aanpassingen aan de RIS mogelijk. ORR rapporteert aan het kabinet over de naleving van de RIS verplichtingen en de kwaliteit van de opgemaakte RIS. De RIS vergezelt de regelgeving wanneer die ter goedkeuring aan de regering wordt voorgelegd. Bij afwezigheid van een RIS of van een goede RIS kan de regering beslissen om de regelgeving onder meer toch goed te keuren, kan ze de beslissing uitstellen tot er een RIS is gemaakt, of kan ze beslissen dat na de goedkeuring nog een RIS moet worden opgemaakt.
Transparantie	De RIS maakt verplicht onderdeel uit van het regelgevingsdossier. Een samenvatting met de conclusies van de RIS moet opgenomen worden in de nota aan de regering (secondary legislation) of in de memorie van toelichting (primary legislation). Een RIS voor quasi regulering moet worden meegedeeld aan de relevante doelgroepen, en eveneens beschikbaar worden gesteld op het internet. Voor RIS over fiscale maatregelen bestaan uitzonderingen op de publicatie- en

	consultatievereisten, in gevallen waar die voorafgaandelijke publieke en consultatie zou leiden tot belastingontwijking of ontduiking.
Inhoud	<p>De RIS omvat de volgende elementen</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. probleembeschrijving 2. nagestreefd doel 3. de opties om dat doel te bereiken 4. een analyse van de impact (kosten en baten) van die opties op de consumenten, bedrijven, overheid en de maatschappij als geheel 5. een verklaring over de consultaties die hebben plaatsgevonden 6. de aanbevolen optie 7. een strategie over de wijze van uitvoering, handhaving en evaluatie van de regelgeving. <p>Een trade impact assessment moet onderdeel uitmaken van de RIS voor regelgeving die een directe impact hebben op de export en de handelsbalans. Er moet ook expliciet ingegaan worden op de effecten voor KMO's.</p>
Analytische methode	Er is geen specifieke methode vastgelegd. Het RIS-handboek bevat wel richtlijnen voor opbouw, detailniveau, kwantificering, enz.
Richtlijnen-handboeken-opleidingen	ORR heeft RIS-richtlijnen en een RIS-handboek opgemaakt, en geeft opleidingen. Er zijn ook een specifieke handleidingen over alternatieven en over het aantonen van noodzaak van regulering.
OESO aanbevelingen	De OESO heeft nog geen doorlichting gepubliceerd over het RIS-systeem in Australië.

land	Europese Unie
Historiek	Gestart in 2002, na onvrede met de bestaande onsamenhangende proliferatie van allerhande afzonderlijke toetsen.
Benaming	Impact assessment (IA)
Soorten	Preliminary assessment (voorafgaande effectbeoordeling) Extended assessment (uitgebreide effectbeoordeling)
Toepassingsgebied: welke regelgeving?	Een effectbeoordeling moet worden uitgevoerd voor de belangrijke initiatieven, d.w.z. de initiatieven die de Commissie in haar jaarlijkse beleidsstrategie of in haar Werkprogramma presenteert. Het gaat zowel om wetgevingsvoorstellen als om alle andere beleidsvoorstellen van de Commissie, wanneer ze mogelijk economische of sociale gevolgen en/of gevolgen voor het milieu hebben en/of wanneer - ingeval van beleidsvoorstellen - hun implementatie een latere regelgeving vereist.
Toepassingsgebied: verdere afbakening	<p>IA wordt geleidelijk ingevoerd. Bij de goedkeuring van haar werkprogramma voor 2003, heeft de Commissie vastgelegd welke voorstellen zullen worden onderworpen aan een uitgebreide effectbeoordeling. De voorafgaande beoordeling werd toegepast op alle voorstellen die werden ingediend in de context van de jaarlijkse beleidsstrategie voor 2004. Op basis van de voorafgaande beoordeling heeft de Commissie eveneens de voorstellen uit de jaarlijkse beleidsstrategie en het werkprogramma voor 2004 geselecteerd die een uitgebreide beoordeling vereisen.</p> <p>Vanaf 2004/2005 zou het systeem volledig operationeel moeten zijn. Dan geldt dat voor de voorstellen die voor opname in de jaarlijkse beleidsstrategie of in het werkprogramma worden voorgedragen, alleen een effectbeoordeling nodig is voor (1) regelgevingsvoorstellen, zoals richtlijnen en verordeningen, en (2) andere voorstellen zoals witboeken, uitgavenprogramma's en onderhandelingsrichtsnoeren voor internationale overeenkomsten die economische of sociale gevolgen of gevolgen voor het milieu hebben.</p> <p>Bepaalde soorten voorstellen zullen normaal gezien evenwel zijn vrijgesteld van de effectbeoordelingsprocedure. Dat geldt onder meer voor voorstellen zoals groenboeken waarvan de beleidsformulering nog niet af is, periodieke besluiten van de Commissie en verslagen, voorstellen ingevolge internationale verplichtingen en uitvoeringsbesluiten, bijvoorbeeld toepassingsbesluiten, statutaire besluiten en kleine technische actualiseringen, inclusief aanpassingen aan de technische vooruitgang. Ook maatregelen van de Commissie die voortvloeien uit haar bevoegdheden inzake de controle op de correcte tenuitvoerlegging van de communautaire wetgeving, zijn vrijgesteld. Niettemin kan de Commissie in bepaalde gevallen beslissen een effectbeoordeling uit te voeren.</p> <p>Daarnaast moet ook worden opgemerkt dat de Commissie in onvoorziene omstandigheden of bij overmacht de IA-vereisten met de nodige flexibiliteit toepassen. Het gaat bijvoorbeeld om verplichtingen die voortvloeien uit noodsituaties, internationale verplichtingen, mensenrechten en veiligheids- en zekerheidsaspecten.</p> <p>Op basis van het <i>voorafgaande</i>-beoordelingsverslag beslist de Commissie in de jaarlijkse beleidsstrategie, of uiterlijk in haar werkprogramma voor het komende jaar, voor welke voorstellen een <i>uitgebreide</i> effectbeoordeling nodig is. Bij het nemen van haar beslissing zal de Commissie onder meer met de volgende twee criteria rekening houden: (1) zal het voorstel substantiële economische gevolgen, gevolgen voor het milieu en/ of sociale gevolgen hebben voor een specifieke sector of voor verschillende sectoren en zal het voorstel aanzienlijke gevolgen hebben voor de belangrijkste betrokken partijen? (2) Vertegenwoordigt het voorstel een grote beleidshervorming in één of verschillende sectoren?</p>
Uitvoerende instantie	<p>Normaal gezien zal het verantwoordelijke directoraat-generaal de uitgebreide beoordeling uitvoeren, het secretariaat-generaal informeren en de andere directoraten-generaal bij de beoordeling betrekken wanneer het voorstel hen mogelijk betreft (daarbij indien nodig een beroep doend op externe deskundigen).</p> <p>Voor de voorstellen met belangrijke transversale gevolgen en die politiek van het grootste belang zijn, kan de Commissie beslissen dat het DG dat verantwoordelijk is voor de effectbeoordeling wordt bijgestaan door en het voorzitterschap waarneemt van een interdepartementale groep, waarvan de meest betrokken DG's en het SG deel uitmaken. De Commissie zal ervoor zorgen dat bij het ontwerpen van deze voorstellen zo vroeg mogelijk in het proces rekening wordt gehouden met de horizontale multisectorale aspecten, en in het bijzonder met de economische en sociale gevolgen en de gevolgen voor het milieu. Het is de taak van de interdepartementale groep de reikwijdte vast te stellen, toezicht te houden op de</p>

	voortgang van de uitgebreide beoordeling en de afwerking van de effectbeoordelingsverslagen voor transversale voorstellen te superviseren.
Begeleidende instantie	Het secretariaat-generaal coördineert de basisondersteuningsstructuur voor de effectbeoordelingsprocedures via de cyclus van strategische planning en programmering en het netwerk van die cyclus, in het bijzonder met betrekking tot de selectie van en het toezicht op de voorstellen die aan een uitgebreide effectbeoordeling worden onderworpen.
Controle instantie ex ante	Het secretariaat-generaal houdt toezicht op de uiteindelijke kwaliteit van de uitgevoerde effectbeoordeling.
Controle instantie ex post	Geen
Procedure	<p>De effectbeoordelingsprocedure werd geïntegreerd in de cyclus van strategische planning en programmering en activiteitsgestuurd management (Strategic policy and programming/activity based management programming cycle). De <i>voorafgaande</i> beoordeling geeft een eerste beeld van het desbetreffende probleem, de verschillende mogelijkheden en de betrokken sectoren. Ze werkt als een filter die helpt de voorstellen te selecteren die aan een uitgebreide effectbeoordeling zullen worden onderworpen. De uitvoering van een voorafgaande beoordeling is een voorwaarde om een voorstel in de jaarlijkse beleidsstrategie of in het werkprogramma op te nemen. De voorafgaande beoordeling moet dus worden opgesteld in een vroeg stadium van het beleidsformuleringsproces. De voorafgaande-beoordelingsverklaringen worden als werkdocument van de diensten opgenomen in de bijlage bij het werkprogramma van de Commissie.</p> <p>Op basis van het voorafgaande-beoordelingsverslag beslist de Commissie in de jaarlijkse beleidsstrategie, of uiterlijk in haar werkprogramma voor het komende jaar, voor welke voorstellen een uitgebreide effectbeoordeling nodig is. De uitgebreide effectbeoordeling streeft normaal gezien een dubbel doel na: een meer diepgaande analyse uitvoeren van de mogelijke gevolgen voor de economie, de samenleving en het milieu; en overleg plegen met de betrokken partijen en deskundigen, overeenkomstig de minimumnormen voor raadpleging die zijn vastgesteld in de mededeling over raadpleging. Een samenvatting van de belangrijkste resultaten van die raadpleging moet in het effectbeoordelingsverslag worden opgenomen. De uitgebreide effectbeoordeling moet uiterlijk af zijn wanneer het overleg met de verschillende diensten over het voorstel een aanvang neemt. Alle effectbeoordelingsverslagen moeten aan het pakket voor overleg met de verschillende diensten worden toegevoegd. Tussentijdse resultaten van uitgebreide effectbeoordelingen moeten zo spoedig mogelijk aan de andere meest betrokken directoraten-generaal worden meegedeeld.</p>
Transparantie	De Commissie wil zorgen voor volledige transparantie wat de resultaten van de effectbeoordeling betreft, zowel voor de voorafgaande als voor de uitgebreide beoordeling. De verantwoordelijke Commissiedienst moet de resultaten van de analyse presenteren in een effectbeoordelingsverslag, dat deel uitmaakt van het overleg met de verschillende diensten over het voorstel in kwestie. Wanneer het voorstel door de Commissie is goedgekeurd, moet het effectbeoordelingsverslag ook aan de andere instellingen als werkdocument worden toegezonden. Een samenvatting van de belangrijkste vaststellingen moet in de memorie van toelichting worden opgenomen.
Inhoud	<p>De eerste fase van de beoordeling resulteert in een korte verklaring met aandacht voor de volgende elementen:</p> <ul style="list-style-type: none"> – vaststelling van de thema's / de doelstellingen en het gewenste resultaat; – vaststelling van de belangrijkste beschikbare beleidsmogelijkheden om de doelstelling te bereiken, rekening houdend met evenredigheids- en subsidiariteitsoverwegingen en voorafgaande indicaties inzake verwachte gevolgen; – beschrijving van de reeds genomen en geplande voorbereidende stappen (raadplegingen van betrokken partijen, studies) en een indicatie of in een later stadium een verdere effectbeoordeling nodig is. <p>De inhoud van de uitgebreide effectbeoordelingen moet een antwoord geven op de volgende vragen:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. welk probleem wordt door de regelgeving/voorstel aangepakt? 2. wat is het voornaamste objectief van de regelgeving/voorstel 3. welke beleidsopties zijn beschikbaar voor het behalen van de doelstelling? 4. wat zijn de verwachte effecten – positieve en negatieve – van de verschillende

	<p>beleidsopties?</p> <p>5. hoe worden de resultaten en effecten van het voorstel opgevolgd na de implementatie?</p> <p>6. consultatie van belanghebbenden</p> <p>7. verantwoording</p> <p>Aangezien het proces geleidelijk wordt ingevoerd, spreekt het vanzelf dat de effectbeoordelingen in het begin minder volledig zullen zijn. Effectbeoordelingen voorzien van alle details worden pas vanaf 2004 verwacht.</p>
Analytische methode	<p>De voorafgaande beoordeling moet de methode volgen die in de algemene richtlijnen zal worden omschreven. Het verslag moet beantwoorden aan de hierboven vermelde standaardvragen voor de voorafgaande beoordeling. Voor de uitgebreide effectbeoordeling zal een handleiding worden opgemaakt.</p> <p>De nieuwe effectbeoordelingsmethode integreert alle sectoriële beoordelingen van de directe en indirecte gevolgen van een voorgestelde maatregel in een allesomvattend instrument en stapt zodoende af van de huidige situatie van een aantal partiële en sectorale beoordelingen. Ze vervangt de bestaande voorschriften met betrekking tot de beoordeling van het effect op het bedrijfsleven, de gender-effectevaluatie, de milieueffectbeoordeling, de beoordeling van het effect op het KMO's, de beoordeling van het effect op de handel, de beoordeling van het effect op de regelgeving enz. Ze biedt een gemeenschappelijke reeks vragen, minimale analytische normen en een gemeenschappelijk rapporteringsmodel.</p> <p>De nieuwe methode zou tegelijk voldoende flexibel moet zijn om de verschillen tussen de beleidsgebieden waarop de Commissie werkzaam is, aan te kunnen, en houdt rekening met de specifieke omstandigheden van de verschillende beleidsgebieden. Zo is reeds voorzien dat wanneer het niet mogelijk is om alle belangrijke gegevens binnen een redelijke termijn te verzamelen, kwalitatieve of partiële gegevens zullen worden gebruikt. In dergelijke gevallen moet uitdrukkelijk worden voorzien in een tussentijdse en/of ex-post evaluatie, die moet worden uitgevoerd vóór de volgende herziening van de wetgeving. Ook is voorzien dat de gedetailleerdheid zal worden afgestemd op de waarschijnlijke gevolgen van het voorstel.</p>
Richtlijnen-handboeken-opleidingen	<p>Het secretariaat-generaal coördineert de publicatie van leidraden, de organisatie van opleiding en de uitwisseling van goede praktijken. Die zaken zijn momenteel allemaal nog in ontwikkeling.</p>
OESO aanbevelingen	<p>Er heeft geen doorlichting door de OESO plaatsgevonden.</p>

land	Nederland
Historiek	Gestart in 1985 Herzien in 1994 en 2002
Benaming	Effectenmeting voorgenomen regelgeving
Soorten	Quickscan Bedrijfseffectentoets (BET) Milieutoets (MET) Uitvoerbaarheids- en handhaafbaarheidstoets (U&H-toets)
Toepassingsgebied: welke regelgeving?	Alle wetten en besluiten die ter goedkeuring aan de regering worden voorgelegd.
Toepassingsgebied: verdere afbakening	Tot 2002 maakte een ambtelijke werkgroep voorgenomen regelgeving een overzicht van alle regelgeving waarvoor de toetsen moesten worden uitgevoerd en van de vragen van elke toets die daarbij door het betreffend ministerie moeten worden beantwoord. Hierdoor kwam ongeveer 10% van de regelgeving in aanmerking. Voor geen enkele regelgeving werden alle vragen van de drie toetsen beantwoord. Sinds 2002 is die regeling vervangen door een procedure in twee fasen. In fase I vindt een zgn. Quick Scan plaats. Die Quick Scan is overbodig als (1) bij voorbaat vaststaat dat er geen ruimte is voor alternatieve instrumentkeuze; (2) er geen substantiële (positieve of negatieve) gevolgen te verwachten zijn voor het bedrijfsleven, milieu, de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid; (3) er geen substantiële maatschappelijke kosten en baten te verwachten zijn; (4) het gaat om regelgeving die gebonden EU-implementatie inhoudt. Op basis van de Quick Scan stelt het ministerie een voorstel op over de uit te voeren toetsen en de te beantwoorden vragen. Het Meldpunt bekijkt of dat voorstel wordt gedeeld, waarna de verschillende toetsen plaatsvinden. De verplichte toetsen zijn niet vereist voor begrotingswetten en initiatiefwetsvoorstellen, voor internationale regelgeving zonder nationale beleidsruimte (regelgeving die voor wat betreft zowel normering als uitvoering rechtstreeks voortvloeit uit reeds vastgestelde internationale verplichtingen) en dossiers gericht op het heffen van belastingen, premies, retributies, leges en dergelijke wanneer die alleen een tariefaanpassing inhouden. Indien ontwerp-regelgeving na behandeling in de ministerraad ingrijpend wordt gewijzigd (bijvoorbeeld naar aanleiding van het advies van de Raad van State of vragen uit de Tweede Kamer), kan een nieuwe toetsing noodzakelijk zijn.
Uitvoerende instantie	Ministeries. Voor de uitvoering van de toetsen kan of moet -in sommige gevallen geldt een wettelijke verplichting- het ministerie externe expertise of ondersteuning inschakelen. Bijvoorbeeld het CBS voor bedrijfseffecten, het RIVM voor milieueffecten, het Expertisecentrum rechtshandhaving of de Raad voor de rechtspraak voor de belasting van de rechterlijke macht, als onderdeel van uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid.
Begeleidende instantie	Tot 2002 was er het Gezamenlijk Steunpunt Voorgenomen Regelgeving, een samenwerkingsverband tussen de ministeries van economische zaken, justitie en volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieu. Het steunpunt begeleidde en controleerde de inschatting van de effecten voor het milieu, voor de handhaving én voor de bedrijven. Het zorgde voor advies, dataverzameling, en zelfs financiering van bijkomende onderzoek. Sinds 2002 is dit vervangen door het Meldpunt Voorgenomen Regelgeving. Het Meldpunt begeleidt en controleert de eerste fase (Quick Scan). Deze functies heeft het Ministerie van Justitie in fase 2 bij de uitvoering en beoordeling van de effectanalyse. Daarnaast is er een onafhankelijk orgaan (ACTAL) dat voorgenomen regelgeving beoordeelt op administratieve lasten. In dit verband is van belang dat departementen zelf in beeld moeten brengen welke administratieve lasten als gevolg van wet- en regelgeving optreden. Departementen moeten hiervoor procedures ontwikkelen, en een projectleider administratieve lasten aanstellen.
Controle instantie ex ante	Meldpunt Voorgenomen Regelgeving Ministerie van Justitie Andere ministeries Raad van state (soms)
Controle instantie ex post	Geen

Procedure	<p>In de "Aanwijzingen voor de regelgeving" is vastgelegd dat voorstellen van wet en concept-algemene maatregelen van bestuur voor wetgevingstoets moeten worden voorgelegd aan het Ministerie van Justitie, alvorens te worden verzonden naar de ministerraad. (Die aanwijzingen bevatten een reeks bindende voorschriften voor alle ministeries die betrokken zijn in de voorbereiding en opmaak van regelgeving. In de Aanwijzingen voor de regelgeving (aanwijzing 256) is ook het toetsingsproces verankerd.</p> <p>Het toetsingsproces verloopt sinds 2002 in twee fasen: (1) de quick scan en (2) de uitvoering van de effectenanalyse.</p> <p>Met de Quick Scan onderzoekt het initiërende ministerie of de voorgenomen wet of amvb wenselijk en noodzakelijk is om het beleidsvoornemen te realiseren. Daarbij komt ook aan de orde of er substantiële gevolgen zijn te verwachten voor het bedrijfsleven, milieu of uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid, dan wel of er aanleiding is voor een kostenbatenanalyse. Het ministerie bezorgt aansluitend haar voorstel over de uit te voeren toetsen en de in dat kader te beantwoorden vragen aan het Meldpunt. Het Meldpunt bekijkt (binnen de 2 weken) of de instrumentkeuze voldoende is onderbouwd en of het voorstel van het ministerie voor een BET, MET, U&H-toets of een KBA, wordt gedeeld. Het Meldpunt en het ministerie leggen dit vast in een schriftelijke afspraak.</p> <p>Indien geen Quick Scan wordt uitgevoerd wordt de ontwerp-regelgeving, na afronding van interdepartementale voorbereiding, voor de wetgevingstoets voorgelegd aan Justitie. Indien in dat stadium blijkt dat een andere instrumentkeuze beter zou zijn geweest of toch substantiële gevolgen uit het voorstel voortvloeien, kan na overleg met het desbetreffende ministerie de afspraak gemaakt worden dat alsnog een BET, MET, of U&H-toets wordt uitgevoerd of, in uitzonderlijke gevallen, een Quick Scan.</p> <p>In fase 2 vinden de verschillende toetsen plaats.</p> <p>De concept-regelgeving wordt vervolgens met de Memorie van Toelichting of de Nota van Toelichting aangeboden aan het Ministerie van Justitie ten behoeve van een wetgevingstoets. De effecttoetsen -en in een enkel geval de KBA- maakt Justitie over voor beoordeling aan EZ (BET), VROM (MET) en Justitie zelf (U&H). Als de effecten niet goed zijn weergegeven in de toelichting bij de regeling dan volgt overleg met het verantwoordelijke ministerie. Altijd wordt schriftelijk mededeling gedaan van de uitkomst.</p> <p>Als sluitstuk van de beoordeling van de ontwerpregeling - zowel in het kader van de wetgevingstoets als in het kader van de uitgevoerde effectentoetsen - maakt Justitie een wetgevingsrapport op waarop akkoord of niet akkoord is aangegeven. Enkel indien er geen overeenstemming is bereikt wordt dit rapport door het verantwoordelijke ministerie bij de stukken voor de onderraad en ministerraad gevoegd.</p> <p>Wanneer voorgenomen regelgeving invloed heeft op de administratieve lasten, dan gaat de ontwerp-regelgeving ook naar het (onafhankelijke) Adviescollege toetsing administratieve lasten (Actal). Bij het uitvoeren van een BET worden de administratieve lasten van de desbetreffende regelgeving in het algemeen gekwantificeerd. Actal gebruikt die cijfers als basis voor een advies. Anders dan de hierboven beschreven procedure toetst Actal óók ministeriële regelingen en regelgeving die gebonden EU-implementatie inhoudt.</p>
Transparantie	<p>De effectbeoordelingen zijn onderdeel van het dossier (nota aan de regering, memorie van toelichting). Zij worden meegedeeld aan de regering en het parlement als input voor de besluitvorming. Maar er zijn geen formele publicatievereisten. Er is ook geen consultatiemechanisme of openbaarheid voorzien van de ontwerpresultaten van de toetsen. Het (informele en soms formele) consultatieproces voorafgaand aan de agendering op de regering is niet geïntegreerd met toetsingsproces.</p>
Inhoud	<p>De Quick scan voorgenomen regelgeving heeft volgende inhoud:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Titel - Contactpersoon - Beleidsterrein en doelstelling - Voorstel voor regelgeving - Noodzaak - Afwegingen (beoordeling van het gekozen instrument versus alternatieve instrumenten) - Verwachte gevolgen van het voorstel - Conclusie: uit te voeren toetsen <p>De toetsen bestaan uit een lijst met vragen die moeten worden beantwoord. Er zijn 15 vragen (7 over bedrijfseffecten, 4 over milieueffecten en 4 over uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid). De aard van de vragen is dat zij een breed perspectief hanteren en zowel kosten als baten betreffen. Maar vragen zijn, blijkbaar bewust, zo geformuleerd dat</p>

	gekwantificeerde antwoorden niet noodzakelijk zijn. De nieuwe KBA-vereiste zou de maatschappelijke financieel-economische consequenties van nieuwe wet- en regelgeving moeten verduidelijken.
Analytische methode	Naarmate de te verwachten gevolgen zwaarder zijn, worden ook zwaardere eisen aan de toets gesteld. In het algemeen geldt dat de kosten en baten van de toetsingsinspanning met elkaar in evenwicht moeten zijn. Kwantificering van de antwoorden wordt van groot belang geacht, maar de mate waarin kwantificering mogelijk is, zal afhangen van de beschikbaarheid van gegevens. De vooronderstellingen die aan de inschattingen ten grondslag liggen moeten helder worden aangegeven, met bronvermelding.
Richtlijnen-handboeken-opleidingen	In beperkte mate - men heeft ervoor gekozen om dat 'on the job' te doen via het steunpunt/meldpunt.
OESO aanbevelingen	<p>De OESO was in haar doorlichting in 1999 niet zo lovend over het Nederlandse systeem van effectentoetsen (en over het Nederlandse systeem van reguleringsmanagement in het algemeen). Het is volgens OESO niet effectief. Met name inventariseerde de OESO volgende pijnpunten:</p> <ul style="list-style-type: none"> - De lange administratieve en wetgevende procedures; - De aanpak is nog te veel gesteund op aanbevelingen, richtlijnen en goede wil, in plaats van op politieke draagvlak en geïnstitutionaliseerde druk. - De analytische vereisten zijn gebrekkig; duidelijke handleidingen ontbreken; - De impact van de aanwijzingen is beperkt. Er is weinig of geen controle op het gebruik ervan; - Het gebrek aan een KBA benadering. Het blijft bij een los naast mekaar weergeven van een aantal effecten. De focus ligt op het toetsen van neveneffecten van voorgenomen regelgeving, maar niet op het afwegen van de globale impact; - Effectenmetingen worden zelden gekwantificeerd. Het blijft vaak bij een kwalitatieve analyse of formulering. De meeste uitgevoerde toetsen beperken zich tot vrij algemene beschouwingen en antwoorden op de vragen; - Het onderzoek naar alternatieven voor regelgeving zijn niet expliciet opgenomen in de vragenlijst of de aanwijzingen; - Er gebeurt geen consultatie over de effectentoetsing of over de voorgenomen regelgeving; - De toetsen hebben weinig impact op de eigenlijke besluitvorming; ze worden nog te veel uitgevoerd nadat over de regelgeving reeds is beslist; - Door de grote inbreng van het steunpunt is ook het 'eigendom' van de effectenbeoordeling te veel verschoven naar steunpunt. De individuele ministeries identificeren zich er niet mee en voelen zich niet verantwoordelijk voor de kwaliteit van het eindproduct; - De financiering van onderzoek door het steunpunt heeft ongewild ertoe geleid dat ministeries er zelf geen tijd en middelen in willen steken; - De controle door het Ministerie van Justitie is vooral legistiek, en weinig gericht op de controle van de effectentoetsen. <p>Sinds die evaluatie door de OESO zijn er wel een aantal aanpassingen gebeurd, waaronder de invoering van de quick scan en de KBA. Andere pijnpunten zijn er niet door opgelost.</p>